

Иѣка ся поспремъ за една минутѣ да отговоримъ на единъ два въпроса които естествено ся подигатъ когато тази тема ся представя. Промѣненіе-то *мгновенно* ли е? Ако бѣдемъ принудени да дадемъ отговоръ, ще кажемъ, да, теоретически. Промѣненіе-то отъ не добъръ принципъ и мотивъ на живота въ единъ правъ принципъ, отъ частна въ пълна чистота, трѣба да бѣде *мгновенно*. Но въ същностъ може да съществува или да не съществува *самосвѣтъ* за подобно внезапно прѣхождане. Обращеніе-то никога не е едно *развитіе*, но е една *криза* въ всякой случай, съзрѣнъ или несъзрѣнъ. По нѣкога то е тѣй потрѣсително, убѣжденіе-то за грѣхъ тѣй дълбоко, облекченіе-то е тѣй прѣобладающе, щото чловѣкъ съ непогрѣшимъ точностъ може да значи самый-тъ день и часъ когато това обращеніе ся е случило. Той може да отговори на въпросъ-тъ “Гдѣ ся обърнахте къмъ Бога”? тѣй лесно кѣкто и “На кое училище бѣхте”? “Гдѣ ся родихте”? попыта единъ Англійскы Епископъ Сѣммерфилда. Въ Дублинъ и въ Ливерпулъ,” отговори той. “На двѣ мѣста ли ся родихте”? попыта Епископъ-тъ. “Учитель въ Израила си и незнаеш ли тѣзи нѣща”? отговори Сѣммерфилдъ. Обращеніе-то на такъвъ чловѣкъ е като явленіе-то, което бы станало ако слънце-то